

Voorstel voor	Algemeen bestuur	
Vergaderdatum	27 november 2019	
Onderwerp	Vaststellen gewijzigde verordening nadeelcompensatie	
Agendapunt	10	
Kenmerk	B2019/3019	
Portefeuillehouder	W. Stegeman	
Opsteller/indiener	J. Niers j.niers@vechtstromen.nl 0621882585	R. Hans
Vertrouwelijkheid	Nee	

Routing	Besluit
Advies commissie Financiën en Beleidsuitvoering, 13 november 2019	Akkoord met doorgeleiding naar algemeen bestuur als hamerstuk.
Besluit algemeen bestuur 27 november 2019	

I. Voorstel

Samengevat wordt voorgesteld in te stemmen met het voorstel om:

1. verzoeken om nadeelcompensatie waarbij de gestelde schade groter is dan € 10.000 altijd voor advies voor te leggen aan een externe adviseur;
2. af te zien van een vaste externe adviescommissie nadeelcompensatie (de huidige werkwijze), met een ambtelijke secretaris;
3. het dagelijks bestuur de bevoegdheid te geven om een externe adviseur en secretariaat te benoemen of aan te wijzen;
4. de Procedureverordening nadeelcompensatie waterschap Vechtstromen in te trekken en het bovenstaande vast te leggen in de Nadeelcompensatieverordening waterschap Vechtstromen 2019;
5. de Procedureverordening vast te stellen zonder voorafgaande terinzagelegging.

II. Inleiding / kader

De waterschappen Noorderzijlvest, Hunze en Aa's, Groot Salland, Regge en Dinkel, Velt en Vecht, Reest en Wieden, en Rijn en IJssel hebben in de periode 2011-2012 een eensluidende Procedureverordening Nadeelcompensatie vastgesteld en daarbij één onafhankelijke adviescommissie benoemd. Wetterskip Fryslan, en de waterschappen Noorderzijlvest en Hunze en Aa's zijn op een later moment aangesloten.

In de thans geldende procedureverordening is bepaald dat de commissie uitsluitend nadeelcompensatiezaken op grond van artikel 7.14 en 7.15 Waterwet behandelt. Dit gaat om schade als gevolg van rechtmatig handelen van het waterschap, die slechts enkelen onevenredig treft.

De commissie bestaat uit een voorzitter (jurist) en twee leden met een technische achtergrond die een gefundeerd technisch oordeel kunnen geven over de (technische) oorzaak van de schade én de schadeomvang (en drie plaatsvervangend leden).

De tweede termijn voor de leden van de adviescommissie is inmiddels verlopen. Dit is een goed moment om de bestaande werkwijze te evalueren en te bepalen of deze kan worden voortgezet, of dat de koers moet worden verlegd.

III. Beoogd effect

Met de voorgestelde Nadeelcompensatie verordening wordt de werkwijze rond de behandeling van een verzoek om nadeelcompensatie gewijzigd op basis van de ervaringen in de afgelopen jaren. In het bijzonder wordt afgezien van een - voor meerdere waterschappen optredende - gezamenlijke vaste adviescommissie, en wordt het secretariaat van de adviescommissie extern belegd. Tevens wordt een lichtere procedure geïntroduceerd voor relatief geringe claims.

IV. Argumenten

1.1 Geringe schade betreft meestal een eenvoudige kwestie

Een relatief geringe gestelde schade komt meestal voort uit een eenvoudige kwestie. In zo'n geval kan een verzoek om nadeelcompensatie op basis van eigen onderzoek worden afgehandeld.

1.2 Deze werkwijze wordt in den lande vaker gevolgd

De meeste waterschappen doen verzoeken met een gestelde schade van minder dan een bepaald bedrag zelf af, zonder extern advies.

1.3 Drempelbedrag strookt met mandaatbesluit

In het Besluit mandaat krijgt de secretaris-directeur het mandaat om een besluit inzake schadevergoeding of nadeelcompensatie tot € 10.000 te nemen.

1.4 Drempelbedrag is niet ongebruikelijk bij waterschappen

Waterschap Delfland en Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier hanteren een drempelbedrag van € 10.000 voor het zelf afdoen. Hoogheemraadschap van Rijnland heeft € 25.000 als grens, en de waterschappen in noord oost Nederland gaan over het algemeen uit van € 5.000.

1.5 Conform de Schadevergoedingswijzer van de Nationale ombudsman

De Nationale ombudsman beveelt aan dat de overheid werkt vanuit een terughoudende processuele opstelling en met een proactieve instelling. Hierbij past dat voor eenvoudige zaken een lichte procedure wordt gevolgd.

2.1 In de praktijk is gebleken dat de beoogde opzet van een vaste commissie niet kon worden gerealiseerd

Eén van de belangrijkste redenen voor het instellen van een gezamenlijke adviescommissie was dat er daardoor vaker een beroep op gedaan zou worden. De ervaring van de commissieleden met lokaal spelende belangen en gewoonten, met de werkwijze van de betrokken waterschappen en de specifieke eigenschappen van het gebied zouden zich daardoor kunnen ontwikkelen. Dit zou de advisering – en daarmee de besluitvorming – ten goede komen.

Feit is dat de waterschappen in de afgelopen zeven jaren weinig verzoeken om nadeelcompensatie hebben ontvangen (in totaal vijftien) en de commissie daardoor minder frequent is ingeschakeld dan verwacht. Het eerder omschreven doel (vergaren van ervaring) wordt daardoor niet gehaald.

2.2 Dit ontlast de ambtelijke organisatie

Tot op heden berust het secretariaat van de vaste adviescommissie bij de (juristen van de) waterschappen, die niet alleen de hoorzitting en het vooroverleg met de commissie organiseerden, maar ook het verslag van de hoorzitting en het advies opstelden. Het plannen en beleggen van de hoorzitting, het verzorgen van de administratieve voorbereiding en afhandeling daarvan zijn tijdrovend. Daarnaast is het voor het opstellen van het advies noodzakelijk om over gedegen en actuele kennis van nadeelcompensatie-recht en -jurisprudentie te beschikken. Het kost in de huidige situatie onevenredig veel tijd om deze kennis op peil te houden of te brengen, gelet op het geringe aantal verzoeken om nadeelcompensatie.

3.1 Zekerheid van kwaliteit, relevante ervaring en actuele (juridische) kennis

Alleen ervaren en goed aangeschreven deskundigen zullen in aanmerking komen als externe adviseur. Bij de aanwijzing kan tevens gericht gezocht worden naar deskundigen met kwaliteiten die het best passen bij het betreffende verzoek. Externe adviseurs dragen altijd zelf zorg voor organisatie van hoorzittingen, en de opstelling van verslagen en adviezen.

3.2 Deze werkwijze wordt vaker in den lande gevolgd

In een expertsessie Nadeelcompensatierecht in 2015 waaraan twaalf waterschappen deelnamen bleek dat sterk getwijfeld werd aan de waarde van een vaste commissie. Meer recente navraag bij de verschillende waterschappen (via de Unie) levert een vergelijkbaar beeld op.

Meerdere waterschappen en andere overheden (waaronder het Ministerie van I&M en de provincie Overijssel) werken dan ook zonder vaste adviescommissie nadeelcompensatie.

3.3 Er zijn goede alternatieven beschikbaar

Voor adviezen ten aanzien van nadeelcompensatieverzoeken bieden zich meerdere deskundige partijen aan. Veel overheden (gemeenten, provincies, waterschappen) maken gebruik van de adviezen van de Stichting Adviesbureau Onroerende Zaken (SAOZ). Deze onafhankelijke stichting is gevestigd in Rotterdam maar opereert landelijk, met lokale deskundigen.

4. De (nieuwe) Nadeelcompensatieverordening waterschap Vechtstromen 2019 bevat de wettelijke basis voor het zelf afdoen van relatief geringe claims en voor aanwijzing van een externe adviseur

In artikel 4 is bepaald dat het bestuur het verzoek zonder voorafgaand advies van de adviseur kan afdoen indien het verzoek niet meer bedraagt dan € 10.000. In artikel 5 krijgt het dagelijks bestuur de bevoegdheid om per verzoek om nadeelcompensatie een adviseur aan te wijzen die het van advies dient over de op het verzoek te nemen beslissing.

5. Afwijken van de hoofdregel vanwege het huishoudelijke karakter van de verordening

Op grond van de Inspraak- en participatieverordening waterschap Vechtstromen worden ontwerpverordeningen gedurende zes weken ter inzage gelegd en kunnen hierop zienswijzen worden ingediend.

Indien een verordening er naar zijn aard of belang niet voor in aanmerking komt kan hier echter van afgezien worden. De Nadeelcompensatieverordening bevat een regeling van orde, en legt vast op welke wijze het waterschap verzoeken om nadeelcompensatie gaat

behandelen. Dit is een huishoudelijke aangelegenheid die zich niet goed leent voor vergaande participatie van derden.

V. Risico's en kanttekeningen

1.1 Bij gestelde schade kleiner dan € 10.000 kan ook advies gevraagd worden

Het uitgangspunt is dat een gestelde schade van maximaal € 10.000 voortkomt uit een eenvoudige kwestie. Het dagelijks bestuur is bevoegd een dergelijk verzoek zelf af te doen, maar niet verplicht. Bij twijfel over de eenvoud kan het altijd alsnog advies vragen aan een externe adviseur.

3. Aanvullende besluitvorming noodzakelijk

Het dagelijks bestuur moet gaan beslissen over aanwijzing van een externe adviseur. Er zijn verschillende momenten en inhoud van deze beslissing denkbaar:

- aanwijzing na ontvangst van een verzoek om nadeelcompensatie, met een concrete opdracht;
- aanwijzing voorafgaand aan een project waarvan wordt verwacht dat dit zal leiden tot verzoeken om nadeelcompensatie, met een afgekaderde opdracht;
- algemene aanwijzing waarmee in voorkomend geval snelle toewijzing en behandeling van een mogelijk te ontvangen verzoek gegarandeerd zijn (raamovereenkomst).

VI. Financiën

In de huidige werkwijze beliepen de kosten per verzoek voor de adviescommissie circa € 750,00 aan presentiegelden en reiskostenvergoeding, alsmede circa tien tot twaalf interne uren (organisatie hoorzitting, verslaglegging en opstellen van het advies).

In de afgelopen zeven jaren zijn voor ons waterschap (en zijn rechtsvoorgangers) twee adviezen uitgebracht.

Ter vergelijking: De Stichting Adviesbureau Onroerende Zaken (SAOZ) rekent gemiddeld € 2.500 per advies. Hiervoor levert het een hoorzitting, concept-advies en een definitief advies, voorafgaand aan dit alles wordt een plaatsopneming uitgevoerd. Bovendien voert het SAOZ voor deze prijs het secretariaat.

De kosten voor een dergelijk advies drukken op het betreffende project of worden gedekt uit het adviesbudget van Juridische zaken (5006000).

VII. Communicatie

Het Besluit aanpassing procedure nadeelcompensatie en het Besluit vaststellen Nadeelcompensatieverordening waterschap Vechtstromen 2019 worden op de gebruikelijke wijze digitaal algemeen bekendgemaakt.

Kernboodschap

Het bestuur van waterschap Vechtstromen heeft besloten om de procedure voor het behandelen van verzoeken om nadeelcompensatie te vereenvoudigen en aan te passen aan de eisen van vandaag. Voortaan wil het eenvoudige zaken met een gering schadebedrag zelf behandelen, en alleen voor de grotere claims (meer dan € 10.000) extern advies vragen. Daarnaast zal het waterschap in voorkomende gevallen advies vragen aan externe deskundigen die niet alleen de inhoudelijke adviezen opstellen maar ook de secretariële werkzaamheden verrichten.

Het waterschap neemt daarmee afscheid van de vaste eigen externe adviescommissie van het waterschap, onder dankzegging voor de gewaardeerde adviezen die deze in de afgelopen jaren heeft uitgebracht.

VIII. Uitvoering

De voorbereiding en uitvoering van het voorliggende besluit is ambtelijk afgestemd met de andere waterschappen die dezelfde adviescommissie hadden benoemd.

Het voornemen om af te zien van verdere inzet van een eigen adviescommissie wordt, na besluitvorming door het dagelijks bestuur, door de betrokken waterschappen gezamenlijk ambtelijk aan de adviescommissie toegelicht.

Het definitieve besluit van het algemeen bestuur zal schriftelijk aan de leden van de adviescommissie worden toegezonden, onder dankzegging voor de verrichte advieswerkzaamheden, en met toevoeging van een - per waterschap te bepalen - attentie.

Vervolgens zal het dagelijks bestuur op voorhand dan wel naar aanleiding van een concreet verzoek om nadeelcompensatie een externe adviseur (bijvoorbeeld: SAOZ) aanwijzen.

Een en ander zal op de gebruikelijke wijze bekend gemaakt worden: via Intranet, op de website en op de besluitenlijst van het dagelijks bestuur.

IX. Bijlage(n)

1. Besluit vaststellen Nadeelcompensatieverordening waterschap Vechtstromen 2019.
2. Jaarverslag adviescommissie nadeelcompensatie.

Besluit vaststellen Nadeelcompensatieverordening waterschap Vechtstromen 2019

Kenmerk: B2019/3019

Het algemeen bestuur van het waterschap Vechtstromen;

gezien het advies d.d. 3 september 2019, kenmerk B2019/2879

gelet op het bepaalde in de artikelen 56, 77 en 78 van de Waterschapswet, alsmede de artikelen 7:14 en 7:15 van de Waterwet;

BESLUIT

vast te stellen de Nadeelcompensatieverordening waterschap Vechtstromen 2019:

Artikel 1. Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. waterschap: waterschap Vechtstromen;
- b. bestuur: het dagelijks bestuur van waterschap Vechtstromen;
- c. verzoeker: de indiener van een verzoek als bedoeld in artikel 2;
- d. verzoek: een verzoek om toekenning van een vergoeding, als bedoeld in artikel 11, dan wel een verzoek om toekenning van een voorschot, als bedoeld in artikel 10 van deze regeling;
- e. schade: schade als bedoeld in artikel 7.14 of artikel 7.15 van de Waterwet;
- f. adviseur: de adviseur of adviseurs die door het dagelijks bestuur zijn aangewezen, bedoeld in artikel 5.

Artikel 2. Het verzoek om vergoeding

1. Een verzoek om vergoeding van schade wordt schriftelijk of elektronisch ingediend bij het bestuur. Indien het verzoek elektronisch wordt ingediend, maakt de verzoeker daarbij gebruik van een door het waterschap voorgeschreven formulier.
2. Het verzoek wordt ondertekend en bevat tenminste:
 - a. de naam en het adres van de verzoeker;
 - b. de dagtekening;
 - c. een aanduiding van het besluit of het handelen dat de schade naar het oordeel van de verzoeker heeft veroorzaakt;
 - d. de datum of het tijdstip dat de schade zich aan de verzoeker voor het eerst heeft geopenbaard en een onderbouwing daarvan;
 - e. een opgave van de aard en omvang van de schade, voor zover dat redelijkerwijs mogelijk is;

- f. een omschrijving van de wijze waarop de schade naar het oordeel van de verzoeker dient te worden vergoed;
 - g. een specificatie van het schadebedrag voor zover de verzoeker een vergoeding in geld wenst.
3. Om het recht op eventuele vergoeding verder te onderbouwen, dient de verzoeker in zijn verzoek in ieder geval te beschrijven op welke wijze de gestelde schade het gevolg is van het genoemde besluit of handelen van het waterschap.
4. De verzoeker verschaft voorts alle gegevens en bescheiden die voor het nemen van een besluit op zijn verzoek nodig zijn en waarover hij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
5. Het bestuur bevestigt binnen twee weken schriftelijk de ontvangst van het verzoek en stelt de verzoeker daarbij in kennis van de te volgen procedure op grond van deze verordening.
6. Indien naar het oordeel van het bestuur niet of niet voldoende is voldaan aan het gestelde in het tweede of derde lid, stelt deze de verzoeker in de gelegenheid het verzuim te herstellen binnen een door het bestuur te stellen termijn.

Artikel 3. Niet behandelen van het verzoek

Het bestuur kan overeenkomstig artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht besluiten de aanvraag niet te behandelen, indien het verzoek niet overeenkomstig artikel 2 is ingediend en de verzoeker van de geboden gelegenheid om het verzoek aan te vullen niet tijdig, of onvoldoende, gebruik heeft gemaakt.

Artikel 4. Vereenvoudigde afhandeling van het verzoek

1. Het bestuur kan het verzoek zonder voorafgaand advies van de adviseur afdoen indien het verzoek niet meer bedraagt dan € 10.000.
2. Het bestuur kan het verzoek, onverminderd het eerste lid, zonder nader onderzoek of advies van de adviseur afdoen indien:
 - a. het naar zijn oordeel kennelijk ongegrond is;
 - b. het naar zijn oordeel kennelijk gegrond is;
 - c. het voor de betreffende specifieke categorieën van schadeveroorzakende gebeurtenissen beleidsregels heeft vastgesteld ten aanzien van de berekening van de hoogte van de te vergoeden schade;
 - d. er sprake is van verjaring van het recht op nadeelcompensatie;
 - e. het naar zijn oordeel steunt op de onrechtmatige uitoefening door of namens het waterschap van een aan het publiekrecht ontleende bevoegdheid of taak, dat wil zeggen een onrechtmatige overheidsdaad.
3. Een besluit om het verzoek overeenkomstig het eerste, onderscheidenlijk het tweede lid af te doen, wordt met inachtneming van artikel 4.7 Algemene wet bestuursrecht aan de verzoeker schriftelijk meegedeeld binnen acht weken na ontvangst van het verzoek dan wel binnen acht weken nadat de termijn is verstreken gedurende welke de verzoeker het verzuim kon herstellen.
4. Het bestuur kan de in het vorige lid bedoelde termijn éénmaal met een redelijke termijn verlengen. Het bestuur stelt de verzoeker daarvan schriftelijk in kennis.

Artikel 5. De adviseur

1. Indien geen toepassing wordt gegeven aan de artikelen 3 en 4 stelt het bestuur het verzoek om vergoeding na ontvangst van de informatie als bedoeld in artikel 2 in handen van een onafhankelijke adviseur.
2. Een adviseur maakt geen deel uit van de bestuurlijke of ambtelijke organisatie van het waterschap, of van de bezwaarschriftencommissie van het waterschap.

3. De adviseur, bedoeld in het eerste lid, is een adviseur in de zin van afdeling 3.3 van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel 6. Het onderzoek door de adviseur

1. Het bestuur en de verzoeker verschaffen de adviseur op verzoek aanvullende gegevens en bescheiden die voor het geven van het advies nodig zijn en waarover zij redelijkerwijs de beschikking kan krijgen.
2. De adviseur doet in elk geval onderzoek naar de punten als genoemd onder artikel 2, lid 2 van deze verordening.
3. De adviseur kan inlichtingen en adviezen van derden inwinnen, en de situatie per plaatse onderzoeken. Indien hiermee extra kosten gemoeid zijn, dient het bestuur hiermee vooraf in te stemmen.

Artikel 7. Horen

1. De adviseur stelt de verzoeker en het bestuur in de gelegenheid om te worden gehoord.
2. Indien de verzoeker of het bestuur wenst af te zien van de mogelijkheid te worden gehoord, stellen zij de adviseur daarvan schriftelijk in kennis.
3. Van het horen wordt door de adviseur een verslag opgemaakt.
4. De adviseur deelt tijdens of zo spoedig mogelijk na de hoorzitting aan het bestuur en de verzoeker mee op welke termijn hij advies zal uitbrengen.

Artikel 8. Advies van de adviseur

1. De adviseur brengt advies uit op basis van zijn bevindingen.
2. Het advies gaat in ieder geval in op:
 - a. de verschillende aspecten van het recht op nadeelcompensatie, waaronder de in de artikelen 2 en 3 genoemde onderwerpen;
 - b. de hoogte van de uit te keren vergoeding;
 - c. indien het verzoek daartoe aanleiding geeft, dan wel indien het bestuur een daartoe strekkend verzoek heeft gedaan, voorstellen voor maatregelen of voorzieningen waardoor de schade, anders dan door een vergoeding in geld, kan worden beperkt of ongedaan gemaakt.
3. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid, betreft de adviseur in zijn advies, voor zover hij daartoe termen aanwezig acht, mede een beschouwing omtrent de toepassing van de hardheidsclausule, bedoeld in artikel 13.
4. De adviseur brengt advies uit binnen de door hem aangegeven termijn. Hij kan deze termijn met ten hoogste acht weken verlengen. Hij doet daarvan schriftelijk mededeling aan het bestuur en aan de verzoeker.

Artikel 9. De beslissing op het verzoek

1. Het bestuur besluit zo spoedig mogelijk op het verzoek, doch uiterlijk binnen zes weken na ontvangst van het advies van de adviseur. De beslissing wordt de verzoeker zo spoedig mogelijk toegezonden.
2. Het bestuur kan het besluit bedoeld in het eerste lid éénmaal voor ten hoogste zes weken verdagen.

Artikel 10. Voorschot

1. De verzoeker kan het bestuur op ieder moment na de indiening van het verzoek vragen om verlening van een voorschot op de vergoeding.

2. Het bestuur kan een voorschot verlenen, indien redelijkerwijs valt te verwachten dat de verzoeker schade lijdt of zal lijden en indien zijn belang vordert dat aan hem een voorschot wordt verstrekt.
3. Met het verlenen van een voorschot wordt geen recht op vergoeding erkend.
4. Het bestuur kan aan het verlenen van een voorschot voorwaarden verbinden.
5. Het voorschot wordt uitsluitend verleend indien de verzoeker schriftelijk de verplichting aanvaardt tot gehele en onvoorwaardelijke terugbetaling wanneer op grond van het besluit van het bestuur omtrent het verzoek en de bij dat besluit behorende gegevens blijkt dat het voorschot geheel of gedeeltelijk ten onrechte is verstrekt.
6. Onverschuldigd betaalde voorschotten kunnen door het bestuur worden teruggevorderd.

Artikel 11. Vergoeding

1. Indien en voor zover de beslissing op het verzoek strekt tot volledige of gedeeltelijke honorering van het verzoek, draagt het bestuur binnen zes weken na het onherroepelijk worden van het besluit op het verzoek zorg voor de betaling van het vastgestelde bedrag.
2. Indien de betaling binnen de gesteld termijn niet mogelijk is, stelt het bestuur de verzoeker daarvan schriftelijk en onder opgave van redenen in kennis en noemt het een redelijke termijn waarbinnen de betaling wel tegemoet kan worden gezien.
3. De betaling vindt plaats onder verrekening van eventueel met toepassing van verleende voorschotten als bedoeld in artikel 4:95, eerste lid Algemene wet bestuursrecht en artikel 10 van deze verordening.
4. Een vergoeding van wettelijke rente als bedoeld in artikel 6:119 van het Burgerlijk Wetboek kan deel uitmaken van de toe te kennen vergoeding.
5. Indien de schade in een andere vorm dan geld wordt vergoed, wordt daarmee een aanvang gemaakt binnen een redelijke termijn na het onherroepelijk worden van het besluit op het verzoek.

Artikel 12. Beleid waterschap

Bij de beoordeling van verzoeken om toekenning van vergoeding ingevolge deze verordening wordt rekening gehouden met het vigerend beleid van het waterschap.

Artikel 13. Hardheidsclausule

Indien een strikte toepassing van deze verordening zou leiden tot een beslissing die naar het oordeel van het bestuur als onbillijk moet worden aangemerkt, kan het bestuur van het gestelde in deze verordening afwijken.

Artikel 14. Inwerkingtreding en toepasselijkheid

1. Deze verordening treedt in werking op de eerste dag na die van haar bekendmaking.
2. Zij is van toepassing op verzoeken die worden ingediend op en na het tijdstip van inwerkingtreding, bedoeld in het eerste lid.
3. Met ingang van de dag van inwerkingtreding van deze verordening wordt de Procedureverordening nadeelcompensatie waterschap Vechtstromen ingetrokken.

Artikel 15. Citeertitel

Deze verordening kan worden aangehaald als Nadeelcompensatieverordening waterschap Vechtstromen 2019.

Aldus vastgesteld in de vergadering d.d. 27 november 2019.

Het algemeen bestuur,

dr. S.M.M. Kuks, watergraaf

drs. R.I. Andringa, secretaries

TOELICHTING NADEELCOMPENSATIEVERORDENING WATERSCHAP VECHTSTROMEN 2019

I. Algemene toelichting

Het vergoeden van schade die is ontstaan als gevolg van een rechtmatig handelen door een bestuursorgaan wordt 'nadeelcompensatie' genoemd. Artikel 7.14 van de Waterwet (Wtw) bevat een algemene regeling die voorziet in de vergoeding van schade als gevolg van de rechtmatige uitoefening van een taak of bevoegdheid in het kader van het waterbeheer.

Artikel 7.14 Wtw heeft niet alleen betrekking op schade die uit de toepassing van de Waterwet voortvloeit maar ook op de uitoefening van taken en bevoegdheden die zowel op de Waterschapswet als op een verordening zoals de keur berusten. Voorbeelden van schadeveroorzakende handelingen die onder de reikwijdte van artikel 7.14 Wtw vallen zijn onder meer de uitvoering van waterstaatkundige werkzaamheden, de aanleg of wijziging van waterstaatswerken, het verlenen, aanscherpen en intrekken van vergunningen of het opleggen van gedoogplichten.

Artikel 7.15 Wtw is een specifieke vergoedingsregeling voor schade bij waterberging. Het artikel is geen zelfstandige grondslag voor vergoeding van schade in verband met wateroverlast en overstroming, maar is een nadere uitwerking van artikel 7.14 Wtw. In artikel 7.15 Wtw is uitdrukkelijk geregeld dat ook schade door wateroverlast of overstroming in aanmerking komt voor vergoeding krachtens artikel 7.14 Wtw. Dit betekent echter niet dat elke vorm van wateroverlast of overstroming onder de reikwijdte van artikel 7.14 Wtw valt. Uit de samenhang tussen de artikelen 7.14 en 7.15 Wtw volgt dat de wateroverlast of overstroming het gevolg moet zijn van een maatregel die door het waterschap is genomen met het oog op het vergroten van de afvoer- en bergingscapaciteit van watersystemen.

Naast de vergoedingsregeling van artikel 7.14 kent de Waterwet enkele specifieke schaderegelingen: een regeling voor schade toegebracht aan waterstaatswerken (artikelen 7.21 Wtw) en een vergoedingsregeling in verband met grondwateronttrekkingen (artikel 7.18 Wtw e.v.).

Voorrangsregeling

Omdat het waterschap aan de lat staat om de wateropgave het hoofd te bieden door (onder andere) bergingsgebieden te realiseren – en een bestemmingsplanwijziging in het verlengde daarvan ligt – is het onwenselijk dat er voor de gemeente een primaire vergoedingsplicht ontstaat (ook al kan zij de hogere kosten verhalen op het waterschap).

De wetgever heeft dat in de Invoeringswet bij de Waterwet onderkend en heeft daarom een 'voorrangsregeling' in het leven geroepen (artikel 7.16 Wtw). Deze regeling houdt in dat als er een beroep op de wettelijke nadeelcompensatieregeling uit de Waterwet mogelijk is (artikel 7.14 Wtw), de wettelijke regels ten aanzien van planschade in de Wet ruimtelijke ordening buiten toepassing blijven. Dat betekent dat als een benadeelde kan vragen om nadeelcompensatie (en dat zal bij het aanleggen van waterbergingsgebieden altijd zo zijn als de wettelijke procedures gevolgd worden) het waterschap ook een oordeel moet geven over het al dan niet aanwezig zijn van planologisch nadeel door een eventuele wijziging van het bestemmingsplan.

Systematiek van nadeelcompensatie

Bij de beoordeling van een verzoek om nadeelcompensatie spelen vele factoren een rol. Om in aanmerking te kunnen komen voor nadeelcompensatie moet in elk geval aan de volgende vereisten zijn voldaan:

- a. causaal verband tussen geleden schade en gesteld schadeoorzaak (het één is het gevolg van het ander);
- b. de schade valt buiten het normaal maatschappelijk risico of bedrijfsrisico van verzoeker;
- c. de schade wijkt in belangrijke mate af van de schade die een ieder heeft ondervonden of de schade drukt op een naar verhouding gering aantal natuurlijke of rechtspersonen, die in een vergelijkbare positie verkeren.
- d. de schade was redelijkerwijs niet verzekeraar;
- e. de schade, mede ook gelet op de voorzienbaarheid daarvan, is niet veroorzaakt door eigen schuld of nalatigheid van de verzoeker;
- f. de verzoeker heeft voldoende maatregelen getroffen ter voorkoming of beperking van de schade.

b. Normaal maatschappelijk risico en normaal ondernemersrisico

Bij het normaal maatschappelijk risico gaat het om algemene maatschappelijke ontwikkelingen en nadelen waarmee men rekening kan houden, ook al bestaat geen uitzicht op de vorm en omvang waarin, de plaats waar en het moment waarop deze ontwikkeling zich zal concretiseren en de aard en de omvang van de nadelen die daaruit eventueel zullen voortvloeien. Het begrip normaal maatschappelijk risico wordt in de praktijk zowel gekoppeld aan de aard van de schadeveroorzakende gebeurtenis, als aan de ernst en de omvang van het nadeel, en soms ook aan het getroffen belang.

c. Abnormale last en speciale last

Bij de besluitvorming omtrent schadeveroorzakende bevoegdheidsuitoefening moet het waterschap de betrokken belangen afwegen en de schade zoveel mogelijk beperken. Indien nadeel onvermijdbaar is en een grotere groep van personen treft is er in beginsel geen aanleiding om vergoeding uit te keren. Indien echter sprake is van schade die bij een kleine groep personen terecht komt, terwijl anderen in een min of meer gelijke positie niet worden getroffen, is sprake van een abnormale last, die aanleiding kan zijn om nadeelcompensatie te onderzoeken. Dit betekent wel dat de kring van benadeelden beperkt en duidelijk bepaalbaar moet zijn.

Schade als gevolg van een schadeoorzaak als bedoeld in artikel 5, eerste lid, komt alleen voor vergoeding in aanmerking wanneer deze in belangrijke mate afwijkt van de schade die dientengevolge op een ieder drukt, dan wel wanneer deze schade op een naar verhouding gering aantal natuurlijke personen en/of rechtspersonen die in dezelfde of een vergelijkbare positie verkeren, drukt.

e. Actieve risicoaanvaarding

Schade als gevolg van een schadeoorzaak als bedoeld in de verordening die voor de belanghebbende redelijkerwijs voorzienbaar was ten tijde van de beslissing te investeren in het geschade belang wordt niet vergoed.

Passieve risicoaanvaarding

Geen vergoeding wordt toegekend indien de verzoeker heeft nagelaten zijn belang te verwezenlijken toen hij of zij daartoe redelijkerwijs in de gelegenheid was, terwijl hij of zij redelijkerwijs kon voorzien dat een besluit of een maatregel genomen zou worden die aan dat realiseren in de weg zou komen te staan.

Voorwerp van voorzienbaarheid

De voorzienbaarheid kan onder meer betrekking hebben op de aard van een schadeoorzaak als bedoeld in artikel 5, eerste lid, op het tijdstip waarop deze schadeoorzaak zijn werking doet gevoelen, op de plaats waarop ze betrekking heeft, op de wijze van voltrekken of uitvoering daarvan, alsmede op de aard en omvang van de daardoor veroorzaakte schade.

f. Schadebeperkingsplicht

Heeft een verzoeker nagelaten redelijke maatregelen ter voorkoming of beperking van schade te nemen, dan blijft de schade die door het treffen van zodanige maatregelen voorkomen of beperkt had kunnen worden, ten laste van de verzoeker. De redelijke kosten van maatregelen ter voorkoming of beperking van schade behoren tot de te vergoeden schade.

Verordening

De waterschappen zijn bevoegd om ter uitvoering van artikel 7.14 Wtw een verordening op te stellen met regels van procedurele aard. De onderhavige verordening is deels een verordening zoals bedoeld in artikel 7.14, lid 2, tweede volzin en lid 3, derde volzin Wtw. Deze verordening gaat grotendeels in op de procedurele bestanddelen die van toepassing zijn op alle verzoeken om vergoeding die (na inwerkingtreding van de verordening) bij het waterschap op grond van artikel 7.14 of artikel 7.15 Wtw worden ingediend. De regels van deze verordening hebben geen betrekking op de toepassing van de in de inleiding genoemde specifieke schaderegelingen voor schade aan waterstaatswerken en schade wegens onttrekken van grondwater.

II. Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2. Het verzoek om vergoeding

In dit artikel worden regels gegeven voor het indienen van een verzoek om vergoeding.

Eerste lid

Het artikellid schrijft voor dat een aanvraag van een beschikking schriftelijk moet worden gedaan. Aan de eis van schriftelijkheid is ook voldaan indien een aanvraag langs elektronische weg wordt gedaan. Indien het verzoek elektronisch wordt ingediend, maakt de verzoeker daarbij gebruik van een door het waterschap voorgeschreven formulier.

Tweede en derde lid

Deze artikelleden bepalen aan welke eisen een aanvraag moet voldoen. Ze noemen een aantal formele en materiële eisen. Voor het begrip 'dagtekening' wordt aangesloten bij de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb). De dagtekening is de datum die op het verzoek is vermeld. Bij de materiële eisen gaat het om gegevens die het verzoek met argumenten onderbouwen en om gegevens die het bestuur en de adviseur nodig hebben om zich een beeld van de betrokken belangen te vormen.

Uit artikel 3:2 Awb vloeit voort dat op het bestuursorgaan de verplichting rust de nodige gegevens te verzamelen, maar het bestuursorgaan kan binnen redelijke grenzen daarvoor een beroep doen op de aanvrager.

Vierde lid

Van een verzoeker wordt verlangd dat hij verder alle gegevens, van welke aard dan ook, verschaft die het dagelijks bestuur en de adviseur nodig hebben voor het beoordelen van de gegrondheid van zijn verzoek. Hierbij kan bijvoorbeeld gedacht worden aan eventueel al opgemaakte schaderapporten, foto's van de situatie (zo mogelijk voor en na het schadeveroorzakende besluit of handelen), en van maatregelen die genomen zijn om de schade te beperken.

Vijfde lid

De ontvangst van het verzoek om een vergoeding wordt bevestigd aan de verzoeker. Deze ontvangstbevestiging verschaft duidelijkheid aan de verzoeker dat zijn verzoek in goede orde is aangekomen. Daarnaast geeft deze ontvangstbevestiging meer informatie over het vervolg van de procedure.

Zesde lid

In dit lid wordt bepaald wat de gevolgen zijn van het in strijd met de voorschriften van deze regeling indienen van een verzoek tot vergoeding. Het bestuur is verplicht de verzoeker in de gelegenheid te stellen zijn gebrekkige verzoek te herstellen. Hier wordt aangesloten bij het regime van artikel 4:5 van de Awb.

Artikel 3. Niet behandelen van het verzoek

Indien het verzoek niet voldoet aan de in de verordening gestelde eisen, wordt de verzoeker in de gelegenheid gesteld om het verzuim te herstellen. Wanneer de verzoeker niet tijdig of niet volledig het verzuim heeft hersteld, kan het waterschap besluiten om het verzoek buiten behandeling te laten. Dat kan alleen als het onmogelijk is om zonder de gevraagde (maar niet verstrekte) gegevens of bescheiden op de aanvraag te beslissen.

Met het 'niet in behandeling nemen' eindigt het besluitvormingstraject.

Een besluit om de aanvraag niet te behandelen wordt aan de aanvrager schriftelijk bekendgemaakt binnen vier weken nadat de aanvraag is aangevuld of nadat de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken.

De indiener kan tegen het besluit om zijn verzoek niet in behandeling te nemen bezwaar maken.

Artikel 4. Vereenvoudigd afdoen van het verzoek

Deze verordening gaat ervan uit dat het onnodig is om voor eenvoudige gevallen de zware procedure van advisering op het verzoek om vergoeding door een commissie te volgen.

Eerste lid

De ervaring is, dat zaken waarin een relatief gering bedrag aan nadeelcompensatie wordt gevraagd, ook relatief eenvoudig zijn. Deze bepaling beoogt de slagvaardigheid en de vlotte voortgang van de afhandeling van verzoeken te waarborgen in situaties waarin sprake is van schade van een relatief geringe omvang. Het gekozen drempelbedrag is landelijk vrij gebruikelijk.

Het staat het bestuur overigens vrij om ook voor verzoeken die minder dan €10.000,= belopen extern advies te vragen.

Tweede lid

Sub a. kennelijk ongegrond

Hiervan is bijvoorbeeld sprake wanneer aanstonds, dat wil zeggen bij een summier onderzoek, duidelijk is dat de schade niet door het bestuursorgaan veroorzaakt is of zal worden. Ook in gevallen waarin verzoeker onvoldoende aannemelijk weet te maken dat de schade redelijkerwijs niet te zijnen laste behoort te blijven, kan er aanleiding bestaan het verzoek als kennelijk ongegrond af te wijzen. Kennelijk ongegrond is ook het verzoek betreffende een schade waarvan de vergoeding anderszins is verzekerd.

Bijzondere aandacht verdient het geval waarin nog niet vaststaat dat de schadeoorzaak voor rechtmatig moet worden gehouden, omdat nog niet onherroepelijk is beslist op een aanhangig gemaakt beroep tegen het schadeveroorzakende besluit. Ook dan kan het verzoek om vergoeding wegens kennelijke ongegrondheid afgewezen worden. Er is immers niet voldaan aan het vereiste van de rechtmatigheid van de schadeoorzaak.

Overigens laat dit onverlet dat de verzoeker een herhaald verzoek kan indienen wanneer wel aan dit vereiste is voldaan. Hetzelfde geldt overigens zolang nog een bestuursrechtelijk rechtsmiddel kan worden aangewend tegen de schadeoorzaak.

Sub b. kennelijk gegrond

Indien na summier onderzoek blijkt dat het verzoek kan worden gehonoreerd, is sprake van kennelijke gegrondheid van het verzoek. De kennelijke gegrondheid van de aanvraag moet duidelijk zijn zonder dat nader op de inhoudelijke merites van de zaak wordt ingegaan.

Sub c. beleidsregels

Het bestuur kan nadere beleidsregels formuleren omtrent de vraag hoe moet worden omgegaan met de toekenning van nadeelcompensatie bij specifieke van schadeveroorzakende gebeurtenissen, bijvoorbeeld bij het nemen van peilbesluiten of bij verlegging van kabels en leidingen als gevolg van aanpassing van waterstaatswerken. In deze beleidsregels kan worden aangegeven welke schadesoorten voor vergoeding in aanmerking komen en hoe de berekening van de vergoeding op hoofdlijnen plaatsvindt. De beleidsregels zijn dan de basis voor de beoordeling van verzoeken om toekenning van nadeelcompensatie.

Sub d. verjaring

In het stelsel van nadeelcompensatie wordt bij het beantwoorden van de vraag of het recht om een schadeclaim in te dienen is verjaard, aansluiting gezocht bij de verjaringsregeling van het Burgerlijk wetboek. Dit betekent dat de mogelijkheid om een verzoek om nadeelcompensatie in te dienen verjaart vijf jaar nadat de aanvrager bekend had kunnen zijn met de schade en de veroorzaker daarvan (artikel 3:310 BW).

Sub e. onrechtmatige overheidsdaad

Een onrechtmatige overheidsdaad kan bestaan uit een ten onrechte of onbevoegd genomen besluit, of uit feitelijk schadeveroorzakend handelen.

In het eerste geval zal door de rechter in een (hoger) beroepsprocedure worden vastgesteld dat het besluit onrechtmatig is. De rechter zal dan waarschijnlijk het besluit vernietigen.

Een onrechtmatige daad kan ook voortvloeien uit een feitelijke handeling of nalaten van (meestal: namens) een overheidsorgaan.

Voor berekening en vergoeding van schade als gevolg van een onrechtmatige overheidsdaad gelden andere regels dan voor nadeelcompensatie. Dit soort schade wordt vaak gedekt door de verzekering van het waterschap, en kan in geval van onenigheid over de vergoeding aan de civiele rechter worden voorgelegd.

Deze procedure valt buiten het bereik van deze verordening.

Derde lid

Deze bepaling geldt uitsluitend voor het geval dat beslist wordt zonder raadpleging van een adviseur. Dit is in overeenstemming met het bepaalde in afdeling 4.1.3 van de Awb. Artikel 4:13 Awb bepaalt de beslistermijn in algemene zin op acht weken na de ontvangst van de aanvraag. Deze termijn kan worden opgeschort (op grond van artikel 4:15 Awb) voor de concreet benoemde periode die een verzoeker wordt gelaten om alsnog benodigde gegevens te verschaffen.

Vierde lid

Artikel 4:14 Awb maakt het mogelijk de termijn met een redelijke termijn te verlengen indien een beschikking niet binnen acht weken kan worden gegeven, bijvoorbeeld in verband met verkiezingen en bestuurswisseling.

Artikel 5. De adviseur

Eerste lid

Het bestuur kan per verzoek een adviseur aanwijzen om het te adviseren over het voorliggende verzoek om vergoeding. Het is ook denkbaar dat het bestuur een vaste adviseur (of adviseursbureau) aanwijst die (dat) in voorkomende gevallen zal worden verzocht te adviseren.

Artikel 6. Het onderzoek door de adviseur

Eerste lid

Wanneer het bestuur het verzoek niet zelf of via een vereenvoudigde procedure kan afdoen, stelt het bestuur alle relevante informatie ter beschikking aan de adviseur. Tot die gegevens behoren niet alleen het verzoek met de daarbij behorende, eventueel later toegevoegde, bescheiden, maar ook de gegevens over de schadeoorzaak waarover het bestuur beschikt.

Tweede lid

De adviseur heeft tot taak het bestuur te adviseren over de op het verzoek te nemen beslissing en stelt daartoe een onderzoek in naar de vraag of de verzoeker schade heeft geleden of zal lijden. Tevens doet hij onderzoek naar de schadeoorzaak, de schadeomvang, de aansprakelijkheid en de vraag of de vergoeding van de schade niet of niet voldoende anderszins is verzekerd. Een nadere uitwerking van deze begrippen is te vinden onder de artikelsgewijze toelichting van artikel 2.

Wanneer blijkt dat de schade niet het gevolg is van de rechtmatige uitoefening van een taak of bevoegdheid in het kader van het waterbeheer behoeven uiteraard niet de andere vragen beantwoord te worden. Het behoort immers niet tot de opdracht aan de adviseur om te adviseren omtrent vergoeding van schade als gevolg van onrechtmatig handelen.

Het zal niet altijd nodig zijn de omvang van de schade nauwkeurig vast te stellen, bijvoorbeeld wanneer duidelijk is dat de schade vanwege voorzienbaarheid of maatschappelijk risico redelijkerwijs ten laste van de verzoeker behoort te blijven.

Derde lid

De adviseur kan besluiten de situatie ter plekke in ogenschouw te nemen. Deze informatie kan de adviseur gebruiken om een degelijk advies uit te brengen. Het moment om de situatie ter plekke te kunnen bekijken, wordt bij voorkeur afgestemd met het waterschap en de verzoeker, zodat beide partijen daarbij aanwezig kunnen zijn en hun toelichting kunnen geven. De adviseur is uiteraard niet bevoegd om plaatsen te betreden tegen de wil van de rechthebbende.

Artikel 7. Horen

Eerste lid

Het verdient de voorkeur dat beide partijen in elkaars aanwezigheid worden gehoord door de adviseur, net zoals dat geldt voor het horen van belanghebbenden in een bezwaarprocedure (vergelijk artikel 7:6 Awb). Op deze wijze wordt voorzien in hoor en wederhoor.

Tweede lid

De betrokken partijen worden geïnformeerd over de mogelijkheid om gehoord te worden. Indien een partij afziet van de mogelijkheid om gehoord te worden, deze de adviseur daarvan schriftelijk op de hoogte.

Derde lid

Ten behoeve van een goede dossieropbouw en de kwaliteit van de advisering wordt een verslag gemaakt van het horen.

Vierde lid

Van de adviseur wordt verwacht dat hij aangeeft hoeveel tijd hij nodig heeft voor het opstellen van een advies. Op deze wijze wordt de rechtszekerheid ten aanzien van de afhandelingstermijn van het verzoek bevorderd. De complexiteit van het verzoek brengt met zich mee dat de termijn van advisering van verzoek tot verzoek kan variëren. Daarom is ervoor gekozen geen gebruik te maken van de mogelijkheid die artikel 3:6 Awb biedt om bij verordening een termijn stellen. Wel blijft het op basis van artikel 3:6 Awb mogelijk dat het bestuur in een individueel geval de adviseur een termijn stelt voor het uitbrengen van zijn advies.

Artikel 8. Advies van de commissie

Als de adviseur van oordeel is dat het waterschap het geleden nadeel moet vergoeden, betreft het advies mede de hoogte van de vergoeding. De adviseur kan ook maatregelen (in natura) voorstellen die geschikt zijn om de schade te beperken of ongedaan te maken.

Artikel 9. De beslissing op het verzoek

Eerste lid

Het bestuur beslist binnen zes weken na ontvangst van het advies op het verzoek. Deze termijn is in overeenstemming met wat gebruikelijk is in vergelijkbare procedures.

Indien het bestuur voornemens is om het verzoek om nadeelcompensatie geheel of gedeeltelijk af te wijzen moet het beoordelen of de artikelen 4:7, en 4:9 t/m 4:11 Awb tot aangepaste besluitvorming moeten leiden.

Artikel 4:7 Awb bepaalt dat de verzoeker in dat geval de gelegenheid moet krijgen om een zienswijze op dit voornemen in te dienen indien:

- a. de afwijzing zou steunen op gegevens over feiten en belangen die de aanvrager betreffen, en
- b. die gegevens afwijken van gegevens die de aanvrager ter zake zelf heeft verstrekt.

Dit is echter niet verplicht (artikel 4:11 Awb) onder meer indien:

- a. de vereiste spoed zich daartegen verzet;
- b. de belanghebbende reeds eerder in de gelegenheid is gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen en zich sindsdien geen nieuwe feiten of omstandigheden hebben voorgedaan.

Over het algemeen zal de aanvrager zijn zienswijze hebben kunnen geven tijdens de (verplicht te beleggen) hoorzitting, en hoeft het bestuur het besluit tot afwijzing niet eerst aan hem voor te leggen.

Dit is anders als *na* de hoorzitting nieuwe feiten bekend zijn geworden, die hebben geleid tot het afwijzende besluit, en waarover de verzoeker nog geen zienswijze heeft kunnen geven. In dat geval moet het bestuur verzoeker alsnog de gelegenheid daartoe geven voordat het een definitief besluit neemt over (gehele of gedeeltelijke) afwijzing.

Tweede lid

Indien het bestuur het besluit niet binnen de periode, zoals genoemd in het eerste lid, kan verstrekken, kan de termijn voor het nemen van een beslissing worden verdaagd. Het bestuur kan het nemen van besluit, als bedoeld in het eerste lid, éénmaal voor ten hoogste zes weken verdagen. Dit zou bijvoorbeeld het geval kunnen zijn als het bestuur een “second opinion” van een tweede adviseur wil vragen.

Artikel 10. Voorschot

Een bevoorschottingsregeling is essentieel voor een adequate nadeelcompensatieregeling. Bevoorschotting kan onder meer strekken ter beperking van de schade. Een verzoek om bevoorschotting dient te worden onderscheiden van een verzoek om vergoeding van schade die verzoeker lijdt door een handeling van het bestuur in het kader van de voorbereiding van een eventueel te nemen besluit.

Vierde lid

Op grond van het vierde lid kan het bestuur voorwaarden verbinden aan een voorschot. Hierbij kan onder meer gedacht worden aan de verkrijgende voorwaarde van een bankgarantie.

Vijfde lid

Het voorschot kan volgens deze regeling uitsluitend worden verleend indien de verzoeker schriftelijk de verplichting aanvaardt tot gehele en onvoorwaardelijke terugbetaling van hetgeen ten onrechte als voorschot is uitbetaald. Het bestuur kan daarvoor zekerheidsstelling, bij voorbeeld in de vorm van een bankgarantie, verlangen.

Artikel 11. Vergoeding

Eerste lid

Uit artikel 4:87 Awb volgt dat betaling plaatsvindt binnen zes weken na het bekend worden van de beslissing, tenzij de beschikking (eerste lid) of een wettelijk voorschrift (tweede lid) een ander tijdstip vermeldt. In deze verordening wordt de betaling(stermijn), in afwijking van de algemene regel van de Awb, gekoppeld aan het moment van onherroepelijk worden van het besluit inzake de vergoeding. Dit betekent dat het bestuur de betaling kan opschorten totdat in laatste instantie is beslist op een beroep tegen het besluit. Het hoeft de betaling niet tot het einde van deze termijn op te schorten, Als het bestuur besluit de vergoeding te betalen terwijl dit besluit nog niet onherroepelijk is, krijgt de betaling het karakter van een voorschot. Als in latere instantie wordt geoordeeld dat de vergoeding te hoog was, kan het te veel betaalde worden teruggevoerd.

In het belang van de voortvarende uitvoering van het besluit tot vergoeding zal in veel gevallen in de brief waarmee de beslissing wordt toegezonden een bankrekening-nummer worden gevraagd.

Uiteraard dient op het uit te keren bedrag een eventueel in een eerder stadium verstrekt voorschot in mindering te worden gebracht.

Vierde lid

Een vergoeding in de vorm van wettelijke rente voor schade veroorzaakt door te late uitbetaling van de vergoeding kan deel uitmaken van de toe te kennen vergoeding. Daarbij wordt aansluiting gezocht bij artikel 6:119 BW, ook voor wat betreft de wijze van berekening van wettelijke rente.

Artikel 12. Beleid waterschap

Vanzelfsprekend vormt het vigerend beleid van het waterschap het uitgangspunt bij de beoordeling van verzoeken om toekenning van vergoeding ingevolge deze verordening. Onder meer de uitgangspunten voor (de intensiteit van) het onderhoud aan (hoofd)watergangen, kaden, beschoeiingen en dijken behoren tot het beleid, waarop dit artikel acht dient te worden geslagen.

Omdat het waterschapsbestuur bij de beslissing op het verzoek overeenkomstig artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht in de regel gehouden is zijn eigen beleid toe te passen, mag van de adviseur verwacht worden dat hij dit beleid ook zo veel mogelijk bij zijn adviserende taak betreft.

Artikel 13. Hardheidsclausule

Via de hardheidsclausule is aan het bestuur de mogelijkheid gelaten om in incidentele gevallen van het bepaalde in deze verordening af te wijken bij de behandeling van het verzoek om vergoeding.

Het is niet noodzakelijk om in deze verordening bepalingen op te nemen aangaande de wijziging en intrekking van genomen besluiten op vergoedingsverzoeken, onderscheidenlijk voorschriften betreffende de terugvordering van ten onrechte uitgekeerde bedragen.

Indien na het nemen van een beslissing feiten en omstandigheden bekend mochten worden die, waren zij eerder bekend geweest tot een andere beslissing zouden hebben geleid, dan is het bestuur bevoegd het besluit te wijzigen en eventueel bedragen terug te vorderen met inachtneming van de voorschriften uit Titel 4.4, getiteld “Bestuursrechtelijke geldschulden”, uit de Algemene wet bestuursrecht.

Deze wettelijke regeling is voor dit type beslissing uitputtend bedoeld, zodat daarnaast geen ruimte aanwezig is om over dit onderwerp afwijkende of aanvullende voorschriften in deze verordening op te nemen.